

רַבִּי חֲנִינָא בַּר חֲמָא:
סוּדָה
שֶׁל
מִצּוֹת כִּנְסַת
אוֹרָחִים

בְּעִיר צְפוּרֵי עָמֶד
בֵּיתוֹ שֶׁל רַבִּי
חֲנִינָא בַּר חָמָא. הִדְלֹת
הִיָּתָה תָּמִיד פְּתוּחָה
לְרוּחָהּ, מְחַכָּה
לְאוֹרְחִים.

עָרַב אֶחָד, הִגִּיעַ
לִפְתַּח אוֹרֶת. הוּא
הָיָה עֵיף וְרַעֲב
מְאֹד אַחֲרֵי מִסָּע
אָרוֹךְ בַּדֶּרֶכִּים.

רַבִּי חֲנִינָא לֹא חָפָה!
הוּא קָם בְּעֵצְמוֹ,
מָלֵא בְּאַהֲבַת ה',
וְקִבֵּל אֶת פְּנֵי הָאוֹרֶחַ
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

רַבִּי חֲנִינָא צִוָּה עַל
מִשְׁרָתוֹ לְהַכִּין מִיד
סְעוּדָה חֲמָה. אֶךְ אוֹי!
סֵל הָעֵצִים בְּמִטְבָּח
הָיָה רֵיק לְגַמְרִי...

הַמְּשֵׁרֶת חָשַׁב: "הָאוֹרֶחַ
רָעַב. הֲרִי אֲנִי מִכֵּין
אֶת הָאֹכֵל בְּשִׁבִּילִי!
מָה זֶה מְשַׁנָּה מֵאֵ
מֵאִיפָה אֶקַּח עֲצִים?"

בְּלִי לְבַקֵּשׁ רְשׁוֹת
וּבְלִי לַהֲרִיֵּר, לָקַח
הַמְּשִׁירַת עֵצִים
מֵעֵגְלַת הָאוֹרֵחַ
עֲצָמוֹ.

התבשיל היה
מוכן ומריח נפלא.
המשרת הגיש
אותו לשלחן.
אבל...
האם זו מצוה
בשלמותה?

פְּתָאוֹם גָּלָה רַבִּי חֲנִינָא מֵאִיפָּה הַגִּיעוּ
הָעֵצִים. פָּנָיו הִשְׁתַּנוּ מִיָּד!

"מָה עָשִׂיתָ?!"
חָרַד רַבִּי חֲנִינָא,
"וְכִי מֵאֲכִילִים
אָנוּ אֶת הָאוֹרֶחַ
מִשְׁלוֹ?! לְקַחֲתָ
רְכוּשׁ שֶׁל יְהוּדֵי
בְּלִי לְשָׂאֵל!"

הַכְּנִסַּת אֲוֵרָחִים אֲמַתִּית
מִשְׁמַעוֹתָה שְׁאֵינִן מִנְשָׁלִי!
לֹא שְׁאַעֲשֶׂה טוֹבָה עַל
עַל חֲשֹׁבוֹן הָאוֹרָח!

מִיָּד הוֹצִיא רַבִּי
חֲנִינָא מִקֶּפֶתוֹ הָאִישִׁית
חֶפֶן נְדִיב שֶׁל מִטְבָּעוֹת –
שְׂוִיִּם פִּי כַּמָּה וְכַמָּה
מֵעֶרֶךְ הָעֲצִים!

"קח עֵבוֹר הָעֵצִים,"
אָמַר הָרֵב. "
רַק כָּךְ, הַסְעוּדָה שְׂאֲתָה
אוֹכֵל תִּהְיֶה בַּאֲמַת מִתְנָה
שְׁלִי אֵלֶיךָ מִכָּל הַלֵּב."
הָאוֹרֵחַ הָיָה הָמוּם
מִיֶּשֶׁר כָּזֶה.

טעות:
לקחת
מהאורח

אמת:
לתת
משלך

מוסר השכל: הכנסת אורחים היא לתת משלנו.
כבוד החבר שזה יותר מזהב!

כְּשֶׁאָנוּ מְאַרְחִים מְכֹל הַלֵּב וְנוֹתְנִים מִשְׁלָנוּ,
אָנוּ מְקַדְּשִׁים אֶת שֵׁם ה', וְנִי מֵאִיר בְּבִיתֵנוּ!

